

1	2	3	4	5	6	7	8
9					10	11	
		12		13			
				14			
15	16			17			18
19		20	21		22	23	
					24		
25					26		
					27		
28					29		
					30		
					31		
					32		
					33		
					34		
					35		
					36		
					37		
					38		
					39		
					40		
					41		
					42		
					43		

Hartelijk dank!

Mede namens mijn echtgenote onze hartelijke dank voor de prachtige cadeaus, de fraaie bloemen en de vele blijken van belangstelling ter gelegenheid van ons huwelijksontvangsten.

N. W. Lagendijk.
Technische Dienst.

Hartelijk dank aan Ziekentrost, Gesp, chef en bazen voor de belangstelling tijdens mijn ziekte ondervonden.

J. v. d. Griendt,
afd. 2333.

Ondergetekende dankt mede namens zijn vrouw, directie, chefs en collega's voor de vele blijken van belangstelling, ondervonden bij zijn 12½-jarig jubileum bij Van der Heem N.V.

D. van Klaveren,
Maach. Houtbewerking.

Mijn hartelijke dank aan chef, bazen en het personeel van de werkplaats voor de tijdens mijn ziekte ondervonden belangstelling. Ook aan Ziekentrost dank voor de aardige attentie.

K. Groen,
afd. 2332.

Herbij zeg ik, mede namens mijn echtgenote, de directie, chefs en kantinedienst, hartelijk dank voor de prachtige geschenken die ik bij mijn huwelijks ontvangsten.

Mevr. G. W. van Beek-Koppe,
afd. 2613.

Mag ik u hierbij ook namens mijn echtgenote bedanken voor de attenties, die ik tijdens mijn ziekte ondervonden heb van de Gesp en Ziekentrost.

J. Mol,
afd. 2333.

Zij namen afscheid!

Wegens hun pensioengerechtigde leeftijd hebben onderstaande medewerkers afscheid genomen van ons bedrijf.

Het zijn de heren:

P. J. Garfien, afd. Metaalmazijn,
G. J. Heijn, afd. Metaalmazijn,
A. de Vries, afd. Gereedschapmazijn,
J. de Vries, afd. Huisvesting.

Wij hopen van harte dat zij nog jarenlang van een welverdiende rust mogen genieten.

LADDERPUZZEL 105

Deze puzzel is er weer een van de bekende soort. Voor de goede oplossingen stellen wij drie punten in het voorzicht, maar dan moeten de inzendingen uiterlijk dinsdag 22 april a.s. in het bezit zijn van mej. Hartsuiker, redactie VDH-tje.

Horizontaal:

1. Moth, bedelmonnik
2. vervoermiddel
3. onderlicht
4. loot
5. rangtelwoord
6. zoogdier
7. noot
8. lichaamsdeel
9. paal
10. azijn
11. meesnaam
12. machting
13. afkorting
14. vogel
15. meesnaam
16. een, diert
17. meesnaam
18. lidwoord
19. onafhankelijk
20. atoom
21. waasstuk
22. onafhankelijk
23. lofdrift
24. draagpaal
25. onafhankelijk
26. vleesstof
27. zakelijk
28. tip
29. gesponnen draad
30. soort vis
31. onkenning
32. zijne of hare
33. hoogheid (Fr.)
34. reuschschapen
35. vuikaan
36. noot
37. amulet
38. amulet
39. amulet
40. amulet
41. gesloten stand

PRISWINNAARS

De winnaars, die wij deze week bekend maken zijn de heren D. Roep, afd. 2615 Utrecht, en J. Jacobs, afd. Tjidschrijverij. Beiden hebben na oplossing van puzzel 102 met een totaal van resp. 109 en 106 punten de top van onze ladder bereikt en komen hierdoor vanzelfsprekend in aanmerking voor de prijzen (10,—). De heer Jacobs kan zijn prijs afhalen bij mej. Hartsuiker, afd. Arbeid, terwijl de heer Roep deze krijgt toegesonden.

Oplossing puzzel 100

begravenisondernemer
kunstschilder
bontwerker
sleepbootkapitein
glazenwasser

★

Schaakwedstrijd VAN DER HEEM- STOKVIS

Op 1 april j.l. ontmoetten een 22-tal VDH-schakers in ploeg van de Stokvis-schaakclub uit Rotterdam.

De inzet van de wedstrijd was een door Van der Heem beschikbaar gestelde wijsbeke, die driemaal in succesie of vijfmaal in het geheel moest worden gewonnen om definitief eigendom te worden.

Van de zijde van Stokvis was de strijd met bij een groot, daar zij een reuucne wilden nemen op de in 1944 geleden nederlaag.

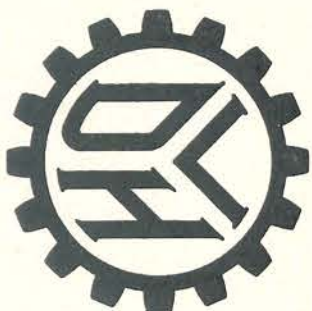
Na een kort speechje van ir. Bölgner van R.S. Stokvis & Zonen N.V. vertichtte deze de eerste zet, waarmee de

Dr ir B. Bölgner verricht de openingszet

wedstrijd was begonnen. Aan diverse bordden streed men fel om de eer. Naarmate de tijd verstreek, werd het altemens duidelijk, dat Stokvis de wedstrijd ging winnen. Toen om even voor elken de strijd werd gestaakt, was de stand 12½—2½ in het voordeel van Stokvis. Aan vier bordden werd gewist, waarmee de stand op 15½—3½ kwam. De resterende drie partijen werden nog doorgespeeld tot de speeltijd om was. Dat leverde voor VDH nog

1 gewonnen partij op, terwijl de andere twee verloren gingen door de eindstand werd dus 17½—4½ in het voordeel van Stokvis. Dr. Scheurer reikte aan de wijsbeke uit, die de heer Krouwel, voorzitter van de Stokvis-club, met voldoende over de geslaagde wedstrijd aanvaardde. Laten we afspelen, VDH-ers, dat we het volgende jaar de beker uit Rotterdam terug-

het V.D.H.-tje

PERSONEELSORGaan van VAN DER HEEM N.V. DEN HAAG
Verkoopkantoor VAN DER HEEM N.V. en Eerste Nederlandse Autorijwielafabrik N.V.
Redacteur: C. Schrevel,
Redactie - Adviescommissie: dr. Job. H. Scheurer (voorzitter), C. A. M. Kroon,
L. F. Lauwier, drs C. A. A. van Luttervelt en ing. J. Roorda.

HAAST!

WAAROM EIGENLUK?

Het woord haast kennen wij in de Nederlandse taal in verschillende betekenissen. Denkt u maar aan: daar haast had ik iets vergeeten — er is haast bij — dat is haast niet te geloven! Van een van deze vormen willen wij hier iets meer zeggen, namelijk waar haast duidt op gejaagdheid en snelheid.

Als wij onze ogen de kost geven zo dagelijks om ons heen, of dit nu in ons werk is of in ons gezin, of misschien in onze vrije tijd, dan schijnt alles tegenwoordig haast te hebben. Ja, we komen zelfs situaties tegen, eigenlijk steeds veelvuldiger, waarbij het niet snel genoeg kan gaan. Nu spreken wij in dit verband niet over bepaalde snelheidsprestaties, want dat is een onderwerp apart, waar bovendien lang niet iedereen mee te maken heeft.

Nee, de haast die wij hier bedoelen, is de haast waarbij wij allemaal worden betrokken. Het kost werkelijk moeite om in dit jachtige leven te eigen tempo te bepalen en aan te houden. Er zitten aan het probleem haast — want een probleem is het zo langzamerhand geworden — natuurlijk allerlei kanten, die moeten worden opgelost wil men de haast te lijf gaan. In dit korte stukje is hiervoor vanzelfsprekend geen recept te geven. Hier willen wij er twee dingen van zeggen, namelijk

1. waarom heeft zo'n groot gedeelte van de mensen haast?
2. moet ik mij door die haast laten meeslepen?

Dat men tegenwoordig zo'n haast heeft, zal wel te verklaren zijn uit het feit, dat in tal van opzichten door allerlei technische hulpmiddelen het leven niet alleen veraangenaamd is maar ook doordat de afstanden over de hele wereld door tal van snelle vervoersmiddelen gemakkelijker kunnen worden overbrugd. In vergelijking tot vroeger bestaat thans voor velen de mogelijkheid zich wat verder te wagen dan dorp, stad of land. En als het aantal mogelijkheden zich uitbreidt, wil iedereen op zijn beurt daarvan profiteren. Tal van mensen krijgen door deze veranderinge omstandigheden het gevoel, dat zij er wat je noemt als de kippen bij moeten zijn, omdat zij anders hun

kansen missen. Dit is des te verwonderlijker als men zich realiseert, dat praktisch — natuurlijk afhankelijk van de inhoud van de portemonnee — nog allerlei andere dingen kunnen worden bereikt en aangeschaft, waarvan men 25 jaar geleden niet durfde dromen. Het wordt nog vreemder, als u zich indenk dat enkele tientallen jaren geleden een 60 à 70-urige werkweek niks bijzonders was, terwijl nu in de meeste beroepen een 48-urige werkweek het maximum is en er zelfs landen zijn waar nog maar 45 uur per week wordt gewerkt.

Wij hebben dus allemaal meer tijd dan vroeger, maar toch komen wij naar ons gevoel tijd te kort, vandaar dat wij ons haasten. En om het probleem nu nog maar even ingewikkelder te maken, u hoort in vele kringen spreken over het probleem van de vrijetijdsbesteding. Dit probleem schijnt moeilijk oplosbaar, als het niet onoplosbaar is. Om misverstand te voorkomen, willen wij er uitdrukkelijk op wijzen dat met die vrijetijdsbesteding wordt bedoeld: het zelf met iets bezig zijn, zelf iets maken, ergens leiding aan geven, dus niet: het alleen maar naar iets kijken wat een ander doet.

U ziet dus enerzijds een enorme haast en aan de andere kant een niet weten hoe men de meer vrije tijd nuttig voor anderen of voor zich zelf kan besteden.

En nu: moet ik mij door die haast laten meeslepen? Nee, beslist niet. Wij moeten in ieder geval ons zelf blijven en niet naar anderen kijken. Dat betekent natuurlijk ook weer niet dat wij het op onze stoffen aan moeten doen. Gewoon, rustig, systematisch te werk gaan, dan kunt u er zeker van zijn dat wanneer steeds meer mensen deze sleutelregel zouden toepassen, er een heilzaam haast zou zijn verdwenen. Want als wij het nu nog eens even helemaal van de praktische kant bezien om ons afvragen: wat bereikt ik met al die haast?, dan blijkt dat in de meeste gevallen maar bitter weinig te zijn.

U kent allemaal die bromfietsters wel, die elkaar op het laatste nipperkje passeren, als het eigenlijk niet meer verantwoord is. Later ziet degene die rustig aan heeft gedaan bij een stoplicht of bij een spoorwegovergang de snelheidsmaniek vlak voor zich staan.

Wilt u ten slotte nog een voorbeeld

uit ons bedrijf? Jammer genoeg moeten wij zeggen dat wij tal van dergelijke voorbeelden kunnen aanwijzen. Men vindt ze vooral de fluit gaat 's avonds om 5 uur bij verschillende uitgangen van onze fabriek, trappend van ongeduld om zo snel mogelijk naar buiten te kunnen rennen, naar ze zeggen om snel thuis te zijn. En als u ze dan eens volgt als ze eenmaal buiten zijn, dat ziet u er letterlijk tientallen, die na beenbreuken te hebben gekreeld, rustig een minuut of tien op een kennis gaan staan te wachten. Typische voorbeelden van haast, die geen enkele zin heeft en ook geen enkel voordeel voor wie dan ook kan opleveren. En dan zullen wij het toch met elkaar eens zijn, dat dat haast maken volkomen onnodig is.

Zijn we al niet een stukje verder, als wij er voorlopig de nodige aandacht aan besteden, dat wij niet door het haastige gedoe dagelijks om ons heen worden meegesleept, maar ons eigen tempo bepalen en daarmee een klein stukje bijdragen aan het wat minder haastig maken van het grote geheel? Wij zijn ervan overtuigd, dat u daarmee voor u zelf en voor de ander een goede daad stelt.

Paas bridge- en klaverjasavond te Utrecht

Op 2 en 3 april werd in Utrecht de traditionele bridge- en klaverjasavond gehouden.

De bridge-ers speelden in twee groepen, A en B, elk met tien paren. In groep A eindigden als eersten de heer en mevrouw Petersen, die samen 50 eieren ontvingen. In groep B stonden de heer Van der Linden en partner aan de kop. Deze gingen ook met 50 eieren naar huis.

De klaverjassers speelden vier bonmen met 64 deelnemers. De eerste prijs ging naar de heer Ruysenaars met 6440 punten; de tweede prijs ontving de heer Le Gué met 6245 punten. Beiden werden 25 eieren overhandigd.

Alle prijzen bestonden uit eieren en onze kantine had dan ook meer weg van een eierenrij. In totaal waren er maar liefst 1241 stuks te verdelen. Voor de organisatoren was het om een puntloosheid van te krijgen!

Doch beide avonden waren prima georganiseerd en de stemming was weer oppebist.

Namens alle deelnemers hiervoor hartelijk dank aan directie. Ontspanningscommissie en verdere medewerkers.

Mag ik zelf mijn rapport

eens lezen?

Mag ik mijn rapport eens lezen?, is een veel voorkomende vraag zowel van ons personeel als van sollicitanten.
De heer C. van der Kade geeft u hierover zijn mening.

Denk niet, dat ik dit opschrift zelf verzonnen heb. Bestist niet.
Het is een vraag, die al zoveel malen is gesteld door mensen, die onderzocht zijn, dat ze zonder meer als opschrift geschikt was!

Het is ook zo'n begrijpelijke vraag. Men is getest, men weet dat er een rapport is opgesteld, waarin precies staat hoe en wat men is, men weet dat een (klein) aantal mensen dit rapport bekijkt, maar dat men zelf geen kans krijgt van de inhoud kennis te nemen. En wie gaat het eigenlijk meer aan dan degene die getest is, vraagt men zich af.

Maar... herinnert u zich nog dat bij het opstellen van een rapport zo belangrijk was, voor wie het werd geschreven? Omdat diegene, die het in handen kreeg, er iets mee moest doen? Dan kunt u zich nu ook voorstellen, dat een rapport dat voor een bedrijf werd opgesteld, weinig inzicht geeft aan de man zelf, die getest werd. Er staan nuchtere, geconstateerde feiten in. Zo is hij, dat heb je te verwachten, daar liggen de zwakke punten, en die sterke punten zijn er.

Ja, zult u zeggen, dat zouden we nu juist zo graag eens van ons zelf weten. Dan wisten we zelf waar de zwakke punten lagen en dan konden we daar aan „iets doen“.

Dat klinkt zeer redelijk en zo op het eerste gezicht is er niets verstandigs tegenin te brengen.

Maar toch moeten we voorzichtig zijn.

Stel, dat er nu eens in het rapport staat dat „onderzochte een zeer gespannen, nerveuse figuur“ is. En dat hij daarom beter niet... (en dan volgt het advies om iets niet te doen). Nu heeft onderzochte het rapport gelezen. En hij wil juist zo graag wat in het rapport werd afgeraden. Wat nu?

Dan dus „ontspannen en kalm“ worden? Dat is geen kwestie van even een knop ondraaien! Dat „nerveuse“, dat „gespannen“ zijn, kan wel zo sterk aangeboren zijn, zo helemaal in de man of vrouw vastliggen, dat er eigenlijk niets aan te veranderen is! En wat heeft betrokkene dan aan die wetenschap?

Er schuilt zelfs een gevaar in. Namelijk dit, dat de man of vrouw krampachtige pogingen gaat doen, om dat „nerveuse“ en dat „gespannen“ zijn te gaan beheersen. Hij wil er dus welbewust niets van laten merken, in de hoop daarmee een andere indruk te maken.

Wat het gevaar hiervan is? Dat kunnen we het best vergelijken met zo'n „duvelje in een doosje“. U kent ze wel. Zo'n koppel op een veer. Geen twee tellen rust. Zullen we dit duvelje temmen? Dan drukken we de veer

heeft bedoeld. Hoe zorgvuldig ook de woorden worden gekozen, hoe voorzichtige de zaken worden gesteld, steeds ontmoet men weer mensen, die er andere dingen uit hebben begrepen.

Het is daarom, dat van de kant van de psychologen de voorkeur uitgaat naar een bespreking van de uitkomsten van een onderzoek. In zo'n bespreking is het gevaar voor dergelijke misverstanden veel kleiner. Immers, daar blijven uit de opmerkingen die gemaakt worden al gauw de misvattingen. En daar kan dan direct op worden ingegaan en kan worden gecorrigeerd.

In het samen praten over het onderzoek ligt zoveel meer de mogelijkheid om de ander een juist inzicht te geven. Een juist inzicht, dat belangrijk is voor een chef waarmee de uitkomsten van het onderzoek van een ondergeschikte worden besproken, omdat hij zich naar dit inzicht zal richten in zijn benadering van de ondergeschikte. Een juist inzicht, dat mogelijk nog belangrijker is voor de man of vrouw met wie de uitkomsten van het eigen onderzoek worden besproken, omdat hier de mogelijke d wordt geschapen voor correcties op die punten, die hiervoor vaak baar zijn. En omdat hier de eigen mogelijkheden (maar ook de beperkingen!) duidelijk worden. Waarmee men zich realiseert waar de grenzen liggen. Grenzen, waarmee men dan rekening kan houden. Waar men dan niet uit onwetendheid op een onaangename manier mee kennis maakt!

U mag dus uw eigen rapport niet even lezen.
Wel willen we op uw verzoek de uitkomsten van het onderzoek bespreken. Alleen één verzoek: verwacht geen openbaringen of waarzeggerij. Ieder heeft wel zoveel zelfkennis, dat hij het meeste van zich zelf zo ongeveer weet. Helemaal onbekende kanten zijn er meestal niet.
Dus géén gesprek? Dat nu ook weer niet direct. Een gesprek kan richting wijzen, bevestigend of ontkennend wat men omtrent zich zelf denkt of weet. Het kan dus rust, moed en mogelijkheden geven. Iets waaraan we allemaal wel behoefte hebben.

Utrecht wandelde

Zaterdag 29 maart werd onder zeer gunstige weersomstandigheden gestart met de eerste wandeltocht in het nieuwe seizoen, die 18 km lang was. Door de kou in de voorgaande weken hadden velen de moed niet kunnen opbrengen zich voor deze tocht op te geven, zodat het aantal deelnemers niet zo bijzonder groot was.

De tocht voerde ons langs smalle paadjes en waterlijns in de richting Westbroek langs vele landerijen, waar we niet verzuimden een neus vol van de heerlijke luchtjes die zich daar verspreiden mee naar huis te nemen. Terug ging het langs de altijd mooie Vecht.

De stemming onderling was oppekkend en we kunnen dan ook op een zeer geslaagde wandeltocht terugzien.

De begeerde groepsmedaille kwam in ons bezit.

A. van Esterik.

Worden worden

Velen hebben de gewoonte in hun schrift- en spreektaal bij voorkeur de zogenaamde „rijden-de vorm“ te gebruiken. Dan zegt men bij voorbeeld niet: „Ik moet doortasten“, maar liever „Er moet worden doorgestast“.
Zo kwam ik deze dagen in een officieel rapport de volgende zinnen tegen, die in dezelfde trant waren gebouwd:
„In verband met de internationale concurrentie dienen op zo kort mogelijke termijn maatregelen te worden genomen“.
„De financiering van de export moet bij voortdurende mogelijke worden gemacht“.
„Aanvallende werken zullen zoveel mogelijk op de bevoorrechte van de industrialisatie gericht moeten worden“.

Nu is het passere altijd iets tijdelijks en duurt op een zekere zwaarte, op iets wat men overtuigd. Maar ook in een ander opzicht kan men tegen het overtreven gebruik van deze zinsbouw bezwaar maken.

Als ik immers zeg: „Er moet nu worden doorgestast“, dan laat ik lekker in het midden, wie dat moet doen. Leest u nog eens die drie uit het rapport aangehaalde zinnen over. Probeer u die eens in een actieve vorm om te zetten. Dan staat telkens meteen de vraag voor u, wie de verantwoordelijke personen zijn om:
a. op zo kort mogelijke termijn maatregelen te nemen in verband met de internationale concurrentie;
b. de exportfinanciering mogelijk te maken;
c. aanvallende werken op de industrialisatie te regelen.

Bij „Er moet worden doorgestast“ is „er“ onderwerp. Wie of wat is dat „er“? Dat weet dan niemand. Men stelt niemand er voor aansprakelijk.
Gaaf men dat zinnelijke echter actief bouwen, dan moet men zeggen: „Ik moet nu doortasten“ of „u“ of „hij“ of „zij“ of „de regering“ of „de directie“ of wie dan ook, „moet nu doortasten“.

Ja, ja, maar dan wijst u tegelijk iemand heel duidelijk met de vinger als aansprakelijk aan.
Wij kunnen dan nog wel erover debatteren, of u de goede persoon heeft aangewezen, maar het eind van het debat kan dan niet in het vage „er“ blijven zwaaien, maar mond erigens bij een persoon uit.

Laten wij allen dus in onze betuigingen — mondeling of schriftelijk — niet te vaak, te gauw of te gemakkelijk ons in zijnde „worden“-zinnen uitdrukken, maar liever de actieve vorm gebruiken.

Schewer.

De heer W. F. Sonnenborn, afd. Transformatorfabriek, zal dinsdag a.s. 12½ uur bij ons bedrijf in dienst zijn. Dit feit zal wel niet onopgemerkt blijven.

HARTELIJK DANK

Hartelijk dank aan directie, chef, bazen, collega's, afdeling Sociale Zaken en comité Ziekentrost voor de vele blijken van belangstelling en attenties tijdens mijn ziekte.
Mef. N. van Puijsen, afd. 2612.

Langs deze weg betuig ik mijn dank, ook namens mijn man, aan directie, chefs, bandbazen en collega's voor de prachtige geschenken die ik mocht ontvangen bij ons huwelijk.
J. L. de Berck-v. Nederpelt, afd. 2613.

Collega's en vrienden, ook namens mijn vrouw, hartelijk dank voor het zeldzame mooie muurbord en de bloemen, welke ik bij het afscheid van de afdeling heb mogen ontvangen.
J. Vogel, afd. Verzendng.

M. Pillekers, afd. 2612.

Voor de heer L. van Donnelen, afd. Draaiery, is woensdag 16 april a.s. de grote dag. Degenen, die de heer Van Donnelen kennen, zullen zeer zeker de gelegenheid niet willen missen hem ter gelegenheid van zijn 12½-jarig jubileum de hand te drukken.

SPREEKUR ONDERNEMINGSRAAD

MAANWEG — 15 APRIL 1958.

1e pauze: de heren Reimerink — Zeegers, 2e pauze: mej. Van Bilterswijk — de heer Van der Plas.

ENAF — 16 APRIL 1958.

2e pauze: de heren Van Welzen — Rhijnburger.

FABRIEK ABSTEDERDIJK. — 18 APRIL 1958.

1e pauze: de heren Gosman — Krefmeijer, 2e pauze: de heren Van Meerbergen — Bul.

FABRIEK KEULSEKADE. — 18 APRIL 1958.

1e pauze: de heer Van Ree, 2e pauze: de heer Bonder.

Dinsdag 15 april a.s. zal de smijtmachine van boekbinder P. Th. de Jong, afd. Drukkerij, wel feestelijk versierd zijn. Op die dag zal hij namelijk de dag herdenken, dat hij 12½ jaar geleden bij ons in dienst trad.

